

2026/10/04 – Β' Λουκά

«ΠΟΙΕΙΤΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΟΜΟΙΩΣ»

Καθημερινές οι αλλαγές στη ζωή μας. Γίνεται προσπάθεια απλούστευσης. Εύρεσης λύσεων σε προβλήματα επιβίωσης.

Αλλαγές όμως γίνονται και σε θέματα πνευματικά. Προκύπτουν συνεχώς τρόποι υπέρβασης δυσκολιών. Ανοίγουν δρόμοι, για να προχωρήσουμε. Να βρούμε την ειρήνη. Και τη γαλήνη. Την ηρεμία μας. Τη σωτηρία. Ως Χριστιανοί, αυτό ποθούμε και επιδιώκουμε.

Τα προβλήματα είναι πολλά.

Είναι και το θέμα της συνύπαρξης. Της επιβίωσης με τους άλλους.

Διαφορές υπάρχουν. Και συγκρούσεις καθημερινές. Πότε θα γίνει αυτό που εγώ λέω. Πότε του άλλου. Οι διαπροσωπικές σχέσεις δεν είναι κεφάλαιο εύκολο. Ούτε απλό.

Ο Χριστός τι προτείνει λοιπόν;

Πώς θέλετε να σας συμπεριφέρονται οι άλλοι; Ευγενικά; Φιλικά; Με διάθεση συνεργασίας;

Πολύ καλά. Ξεκινάτε εσείς πρώτοι. Μην περιμένετε τους άλλους. Γιατί να προηγηθούν; Εφ' όσον αυτό που ζητάτε είναι καλό και σωστό, πραγματοποιήστε το. Γιατί να περιμένετε να πειραματιστούν οι άλλοι; Προχωρήστε εσείς. Τότε, θ' ακολουθήσουν και εκείνοι.

Διαπροσωπικές σχέσεις λοιπόν.

Ειδικό στάδιο αρετών, αλλά και πτώσεων.

Οι δυνατότητες υπάρχουν. Μένει μόνο το θέμα του χειρισμού.

Οικογένεια. Βασικός τομέας της ζωής.

Ποιος ξεκινά; Ποιος πάει παρακάτω; Ποιος ζητά; Ποιος θέλει; Ποιου ο εγωισμός θα επιβληθεί στον άλλο; Θα επιπλεύσει; Θα επιβληθεί; Σε πόσα θέματα;

Κι όταν το βράδυ έρχεται ως επιστέγασμα της ημέρας, πώς μας βρίσκει άραγε; Θυμωμένους; Απογοητευμένους; Απελπισμένους ίσως; Μετανιωμένους; Αν ναι, γιατί;

Να μιλήσουμε και για τη θαλπωρή που αναμένεται να υπάρχει σε κάθε οικογένεια;

Τα παιδιά; Ποιος ο ρόλος τους; Μα τι άλλο, παρά λάφυρα προς διανομή; Ή ακόμη, βορά του θηρίου που λέγεται τηλεόραση; Και, ξέρετε, ορμά ακάθεκτο στα παιδικά δωμάτια.

Αν μετακινηθούμε στην παλαίστρα της εργασίας, θα δούμε πολλά. Όχι καλύτερα βέβαια.

Καχυποψία σε πρώτη ζήτηση.

Τάση επηρεασμού του προϊσταμένου. Με τρόπο όμως. Ψέματα. Απάτες. Κλοπές ίσως. Επιδειξιomanία. Διαρκής προσπάθεια αλλοίωσης της εικόνας του διπλανού. Και πάντα για ίδιον συμφέρον και όφελος.

Να ρίξουμε μια ματιά και στην κοινωνία; Την πολιτική ζωή;

Στο εθνικό θέμα; Υπάρχει;

Ο αγώνας ο πνευματικός;

Ο Εκκλησιαστικός δρόμος περνά από διάφορους σταθμούς. Συναντούμε το σταθμό της συνείδησης. Της απλότητας. Της γνησιότητας.

Και βρίσκουμε στη συνέχεια τη στάση της προσευχής. Του τρόπου δηλαδή με τον οποίο μπορεί ο άνθρωπος να επιβιώσει αρχικά, αλλά και γενικότερα. Ακολουθούν και οι ευκαιρίες των Μυστηρίων.

Έχουμε μπροστά μας μια σωστή ζωή, σωστά δομημένη. Με στενό σύνδεσμο απαραίτητα. Με τον τελειωτή Ιησού.

Δεν μιλούμε για συνταγές και συνταγολόγια. Προσβλέπουμε προς τον Σωτήρα Χριστό. Την αρχή και το τέλος των πάντων.

Μαζί με το Χριστό για πάντα λοιπόν. Ως το τέλος.

+ ο π. Γ.